

P5_TA(2002)0256

Läget i Zimbabwe

Europaparlamentets resolution om läget i Zimbabwe

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen i Zimbabwe av den 14 mars 2002¹, den 13 december 2001², 6 september 2001³, den 15 mars 2001⁴, den 6 juli 2000⁵, den 18 maj 2000⁶ och den 13 april 2000⁷,
- med beaktande av resultatet av presidentvalet i Zimbabwe den 9–11 mars 2002,
- med beaktande av det brittiska samväldets beslut av den 19 mars 2002 att dra in Zimbabwes medlemskap under ett år,
- med beaktande av den resolution som antogs den 21 mars 2002 av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen i Kapstaden om situationen i Zimbabwe,
- med beaktande av beslutet i rådet (allmänna frågor) av den 28 januari 2002 om att avsluta samråden med Zimbabwe inom ramen för Cotonouavtalet och av den 18 februari 2002 om att genomföra en samling riktade sanktioner,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte i Barcelona den 15–16 mars 2002, och av följande skäl:
  - A. Det internationella samfundet som drabbas av många kriser får ändå inte sluta att uppmärksamma Zimbabwe och därigenom tillåta att den katastrofala situationen i detta plågade land förvärras ytterligare, med mord, våld, trakasserier och nu även svält som vardagliga företeelser.
  - B. Det är uppenbart att presidentvalet inte gick rätt till och att där förekom väl dokumenterat och allvarligt valfusk.
  - C. Omfattningen av denna mänskliga katastrof, som enligt en ledande person inom världslivsmedelsprogrammet förvärras av Mugaberegimens misslyckade politik, drabbar allt fler av Zimbabwes invånare i en allt snabbare takt. Uppskattningsvis 7,8 miljoner av landets 13 miljoner invånare är nu i behov av akut livsmedelshjälp, vilket ytterligare förvärrar problemet med livsmedelsbrist i Malawi och Zambia.
  - D. Endast en tredjedel av den totala mängden mat som tidigare i år delades ut genom

---

¹ P5_TA(2002)0131.

² Texter antagna under sammanträdet, punkt 18.

³ EGT C 72 E, 21.3.2002, s. 339.

⁴ EGT C 343, 5.12.2001, s. 304.

⁵ EGT C 121, 24.4.2001, s. 394.

⁶ EGT C 59, 23.2.2001, s. 241.

⁷ EGT C 40, 7.2.2001, s. 425

världslivsmedelsprogrammet till de 750 000 människor som hotas av svält i de värst drabbade områdena i Zimbabwe kom fram som den skulle.

- E. Zimbabwes regering fortsätter att trakassera både sina politiska motståndare och media med högst tvivelaktiga anklagelser om förräderi mot MDC-ledaren Morgan Tsvangirai och MDC:s generalsekreterare Welshman Ncube och genom gripanden av många journalister.
- F. Det politiska våldet har ökat sedan valet, bl.a. genom mord på minst ett dussin oppositionsanhängare, senast Jenus Ngamira och Tiperson Madhobha. Även andra hämndaktioner har utförts av anhängare till Zanu-PF i områden där den politiska oppositionen fick stort stöd i presidentvalet.
- G. Den plan som tagits fram av Sydafrika och Nigeria om att återuppta förhandlingarna mellan företrädare för Zanu-PF och MDC i Harare den 13 maj 2002 har blockerats av Zimbabwes regering.
- H. Begränsningarna i lagen, inklusive lagen om allmän ordning och säkerhet och lagen om tillgång till information och skydd av privatlivet, används nu för att förfölja politiska motståndare och journalister. Åtta korrespondenter har gripits den senaste månaden, och de rättsliga åtgärderna från föreningen för utländska korrespondenter i Zimbabwe för att ifrågasätta lagen om tillgång till information och skydd av privatlivet i högsta domstolen är ett berättigat svar på de oacceptabla begränsningarna av yttrandefriheten och mediernas frihet.
- I. Det finns uppgifter om att ministrar och regeringstjänstemän från Zimbabwe fortfarande kan resa fritt till länder inom EU.
  - 1. Europaparlamentet upprepar sin åsikt att presidentvalet den 9–11 mars 2002 inte genomfördes korrekt och att det sätt på vilket det hölls sannerligen inte var fritt och rättvist. Parlamentet erkänner därför inte Mugaberegimens legitimitet.
  - 2. Europaparlamentet framhåller att situationen i Zimbabwe alltjämt är en högt prioriterad fråga för EU och för världssamfundet och att alla ansträngningar bör göras för att åstadkomma en förbättring av läget, inklusive att frågan om Zimbabwe tas upp i FN:s säkerhetsråd av EU:s medlemsländer.
  - 3. Europaparlamentet uttrycker sin beundran för de politiker och medborgare i Zimbabwe som försvarar sina demokratiska rättigheter och arbetar för att landet åter skall bli en rättsstat.
  - 4. Europaparlamentet uttrycker oro över att lag och ordning inte längre upprätthålls och över det fortsatta politiska våldet och det styrande partiets trakasserier av politiska motståndare.
  - 5. Europaparlamentet välkomnar det brittiska samväldets markering att stänga ute Zimbabwe under ett år.
  - 6. Europaparlamentet lyckönskar den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen till att ha tagit klar och kraftfull ställning i fråga om Zimbabwe i sin resolution av den 21 mars 2002.

7. Europaparlamentet kräver att anklagelserna om förräderi mot Morgan Tsvangirai och Welshman Ncube läggs ned, att all den ytterst stränga lagstiftning som regeringen beslutat om under de senaste månaderna för att begränsa yttrandefriheten, mediernas frihet och demokratin i Zimbabwe upphävs och att de personer som varit inblandade i mord och trakasserier lagförs.
8. Europaparlamentet efterlyser nya presidentval inom tolv månader och kräver att de genomförs i enlighet med internationellt accepterade normer och under överinseende av oberoende internationella observatörer.
9. Europaparlamentet välkomnar att de afrikanska nationerna accepterar den hårda åtgärd som det brittiska samväldet vidtagit, men beklagar vägran av vissa andra länder att stödja den kraftfulla resolution som senare ändå antogs av den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen i Kapstaden i mars 2002.
10. Europaparlamentet uppmanar president Mbeki att visa helhjärtat och konsekvent stöd för principerna om demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstaten och visa ett ledarskap som anstår Sydafrikas betydelsefulla och avgörande roll som regionens stormakt.
11. Europaparlamentet uppmanar afrikanska ledare, i synnerhet i SADC-regionen, att inte återuppta normala diplomatiska förbindelser med Mugabes regim och därigenom äventyra det nya programmet för utveckling i Afrika (NEPAD) och möjligheten att ett program för afrikansk pånyttfödelse inleds i samband med G 8-toppmötet i Kanada i juli senare under 2002.
12. Europaparlamentet beklagar vägran från FN:s kommission för mänskliga rättigheter att vid sitt möte i Genève diskutera den kris som Zimbabwe står inför.
13. Europaparlamentet konstaterar att Förenta staternas sanktioner mot Zimbabwe för närvarande är hårdare än de som Europeiska unionen vidtagit.
14. Europaparlamentet framhåller att EU-länderna och rådet, samtidigt som de ser till att de nuvarande åtgärderna tillämpas strikt, måste upprätthålla och intensifiera EU:s beslutsamhet och åtgärder för att snarast få till stånd en förbättring av läget i Zimbabwe och därför fastställa och genomföra ytterligare åtgärder som sätter press på Mugabes regim.
15. Europaparlamentet begär att dessa åtgärder inkluderar följande:
  - En utökning av EU:s förteckning över personer i Mugabes närhet som är bannlysta så att den omfattar andra viktiga personer, som exempelvis vicepresidenterna, samtliga ministrar, ledande militärer, polisbefäl, underrättelseofficerare och ledande affärsmän som har bidragit till att finansiera Zanu-PF eller dragit nytta av dess korrupta verksamhet och som spelar en roll genom att stödja regeringen och dess våldskampanjer. Parlamentet ser gärna att företeckningen också omfattar deras respektive makar och barn eftersom dessa också handlar för olagligt förvärvade pengar utomlands.
  - Offentliggörande av detaljerade uppgifter om tillgångar som redan identifierats och frusits tack vare de riktade sanktionerna.

- En undersökning av Zimbabwes skuldsituation och dragningsrätter i internationella finansinstitut.
16. Europaparlamentet framhåller att EU-trojkan som skall åka till södra Afrika nästa vecka bör uppmana Zimbabwes grannländer att vidta mera kännbara åtgärder för att få till stånd en återgång till demokrati, rättsprinciper och ekonomiskt välstånd i Zimbabwe och att ta fram konkreta förslag för att åstadkomma detta.
  17. Europaparlamentet betonar att Zimbabwe bör fortsätta att erhålla katastrofbistånd, inklusive transportbistånd, som skickas genom icke-statliga kanaler som inte kontrolleras av president Mugabe. Mera omfattande ekonomisk hjälp, som exempelvis det utlovade stödet för en landreform, inklusive lämplig ersättning till fördrivna bönder och lantarbetare, kommer att sättas in snabbt så fort demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen har återinförts efter fria och rättvisa val.
  18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, medlemsstaterna och kandidatländerna, Zimbabwes regering och parlament, Sydafrikas och Nigerias presidenter, FN:s generalsekreterare, Afrikanska unionens generalsekreterare, SADC:s generalsekreterare, det brittiska samväldets generalsekreterare och Världsbankens ordförande.